

МАКЕДОНСКАТА САГА

В

о македонското трло нема ништо ново, и натаму граѓаните и верниците се овчички за молзење, бидејќи никако да куртулат од "бељата" која им ја создаваат политичарите. Само што сега во квасецот и во брашното им се мешаат старите ни (НЕ)пријатели, кои како и по обичај со години и со векови наназад ни колваат врз главата, ни ја вадат душичката.

Но, ете за белја, веќе не се вадиме од такт, бидејќи сме "пелцовани", односно вакцинирани од старо-немиот филм, кој упорно ни го сервираат душманите. Едноставно да не ви се верува колку ви ја матат водата, а ние сме "кул" – дрогирани и лебдиме во воздухот од идилата која ни се случува.

Во меѓувреме тие не мируваат, бидејќи им гори под нозете, па затоа наместо да ги решаваат проблемите во својот двор, го замајуваат сопствениот српски народ со морето проблеми на македонскиот народ. Ним издувен балон им претставува "маченикот" - Зоран Вранишковски, кој отфрлен од сопствениот народ, отфрлен од верниците, сега ги решава нивните проблеми. На нивната топ-листа приоритет претставува Косово, но бидејќи се неспособни и немоќни тие се занимаваат со нас, јадни и помали од маково зрно.

Столчени од економските прилики во светот, во ваганот нè толчат и "мирољубивите Албанци од село Челопок", кои не дозволуваат на нивна територија да се покади земјата македонска. Затоа македонските души не се упокоени, туку чекаат благословено миро, но и правда за волја на вистината да бидат казнети сторителите на грозоморното дело во мотелот "Бриони", близу тетовското село Челопок. Таму се бие битка човечка, но и душманска, бидејќи ѓаволите ја презеле судбината во свои раце. Тие се мајтапат со Македонците и со роднините на разнесени лица. Дури и им се закануваат на политичарите, кои упорно ни ја продаваат старата финта дека нам ни тече мед и млеко, иако крвниот мир е доведен во прашање. Но, што повеќе можеме да очекуваме од неспособните лидери, кои ни по четири години од нултата година, не ги средија работите, освен ако им се припише успехот на личен план - го поделија бизнисот, ја поделија територијата, а сега следува да го продадат и она што малку ни остана "нешитнато" во Македонија. Порано таквите ги нарекуваа "шиткачи", ама и за нив имаше лек, народот со стап ќе ги подбереше, па удри, удри, удри до помодрување, до смрт. На тој начин котекот си имаше своја превентивна функција. Но, ете времето се смени, иако време е да се потсетиме на храбриот поединец кој во осумдесеттите години од минатиот век ги отпеа директорите во својата фирма, бидејќи го украдоа народот, а тој и неговото семејство немаа леб за јадење. Потоа во оваа фирма се средија работите, а народот го слави жртвениот јарец. Меѓутоа, и натаму останува дилемата дали на човекот му дошла душата на нос, па затоа се жртвуваше за семејството, за стотиците вработени.

Ова време, по многу нешта кои се случуваат во околината, личи на неговиот момент, кој во катарза ја разреши дилемата за успешноста во економското работење на фирмата. Оттаму може да се извлече поука, бидејќи најновата најавена реконструкција на Владата, всушност претставува неуспешен обид да се скријат лошите резултати од водењето со државата. Таа е пред тотален политички и економски крах, бидејќи првите лица во власта комуницираат со дисонантни тонови, а во меѓувреме и натаму се расчерекува македонското национално ткиво. Оваа ситуација е мошне опасна, бидејќи според карактеристиките личи на најлошиот период во Германија, каде што во 1933 година векна леб се продавала за вреќа марки. Тој лош период го искористиле реакционерните групи, вклучувајќи ги приврзаниците на фашистичката идеологија, кои подоцна го искористија своето време и го опустошија светот. Таа диктатура претставува најелоквентен пример за реинкарнација и воскреснување на национал-шовинистичките идеи, кои се во подем и претставуваат најопасен фитил за прекројување на границите на Балканот. Оттаму треба да се преземат брзи реформски мерки и при тоа да се казнат сторителите за лошото функционирање на државата во последните петнаесет години.

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски